

⁴Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. ⁵Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

⁶Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonyosságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság. ⁷Mert hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek: ⁸a Lélek, a víz, a vér, és ez a három egy. ⁹Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyágtételét, de Isten bizonyágtétele nagyobb, mert Isten bizonyágtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyosságot. ¹⁰És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyágtételben, amellyel Isten bizonyosságot tesz Fiáról.

Kedves Testvéreim!

A húsvéti igehirdetésben szó volt a zsidóság peszach ünnepéről, amikor az Egyiptomból való szabadulásra emlékezik Izrael népe. Jézus ezen az ünnepen ült le tanítványaival az utolsó vacsora asztalához, ezután fogták el, feszítették meg, és az egy hetes ünnep utáni első napon, a hét első napján, vasárnap hajnalban támadt fel a halálból. A zsidóság egyik legnagyobb ünnepével kapcsolatban egy érdekességre lettem figyelmes. A kivonulás története így kezdődik: ¹Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén: ²Ez a hónap lesz az első hónapok. Ez lesz számotokra az első az év hónapjai között. A zsidóság számára tehát a kivonulással új időszámítás kezdődik. Elég egyértelmű Isten utasítása ebben az igében arról, hogy ez legyen az első hónap. Én mégis úgy emlékeztem, hogy a zsidó újév valamikor ősszel van. Kicsit utánanéztem a dolognak és kiderült, hogy a zsidóságban nem egy, nem is kettő, hanem mindjárt 4 újév van egy éven belül.

A hatodikosokkal a héten az ünnepekről beszélgettünk. És eljutottunk oda, hogy az ember ünnepek, különleges események köré szervezi az életét. Ott van mindjárt a születésnap, ami bármikor is van az évben, egy határvonal, egy új kezdet, egy új év. Ugyanígy megemlékezünk arról, ha valami új kezdődött az életünkben, egy kicsit átélve ismét azt az újat. Így vagyunk a házassági évfordulóval, vagy éppen valakinek az elvesztésével. A lényeg, hogy ezek az események egy új élethelyzetet hoztak, és így, ahogyan magyar nyelvünk ezt szépen kifejezi, „év fordulóká” váltak.

Húsvétal, Jézus halálával és feltámadásával új kezdődött. Azon kezdtem el gondolkodni, hogy vajon miért nem itt ünnepeljük az újévet? Vagy legalább, ahogy a zsidóságban megoldották ezt, miért nem nevezzük ki újévnek? Aztán eszembe jutott, hogy de igazából úgy nevezzük, és meg is ünnepeljük, sőt nem is akarhogy.

Nézzük először az elnevezést: A húsvét utáni első vasárnap, azaz a mi nap latin egyházi elnevezése: Quasi modo geniti magyarul így hangzik: mint újszülött csecsemők. *Mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre* – írja Péter apostol.

Húsvét után új kezdődik. Új élet születik. Nem egyszerűen Jézus feltámadása történt meg húsvétkor. Hanem, ahogy Pál írja: *A keresztségben vele együtt voltatok eltemetve, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.*

Jézus feltámadása a mi feltámadásunkká is válik, mi válunk azokká az újszülött csecsemőkké, akikről Péter beszélt. Új kezdet, új időszámítás. De nem úgy, hogy minden évben megemlékezünk arról, hogy Jézus feltámadása új életet hozott. Mert a húsvétot nem csak egyszer ünnepeljük egy évben. Tartunk ugyan, ahogyan a múlt héten is tettük egy nagy megemlékezést a történelmi eseményekről, Jézus haláláról és feltámadásáról, de a Jézussal való feltámadás ünnepe ennél jóval gyakoribb.

Amikor megkérdezem a gyerekeket az iskolában, hogy milyen nappal kezdődik a hét, azt válaszolják: hétfővel. Ki kell ábrándítanom azt, aki így gondolja, hiszen a hét nem hétfővel, hanem vasárnapal kezdődik. Amikor a Biblia a hét utolsó napjáról tesz említést, akkor mindig a szombat – szombat szót használja. Ez az a nap – a szombat, amikor Isten megpihent, miután elkészült teremtő munkájával, és elrendelte, hogy a szombat legyen az ember pihenőnapja is: *semmiféle munkát ne végezz azon...* Isten a harmadik parancsolatot nem szüntette meg. De akkor miért került ez át vasárnapra. Nem került. A keresztyénség nem áthelyezte a pihenőnapot szombatról vasárnapra, hanem kiegészítette a szombatot a vasárnapal. Miért? Azért, mert Jézus ezen a napon, a hét első napján, vasárnap támadt fel a halálból. A keresztyén ember számára tehát nem egy évben egyszer, hanem egy évben 52-szer van húsvét. Az év minden vasárnapján Jézus feltámadását ünnepeljük, és vele azt, hogy Jézus feltámadása, halálon való győzelme a mi győzelmünk is. Vele együtt mi is feltámadunk.

Mai alapigénken János, akit a bonyolult gondolatmeneteiről ismerünk az evangéliumából, magához képest nagyon egyszerűen fogalmaz: ⁴Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. ⁵Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

Aki Istentől született legyőzi a világot...

Hanga lányunk mindenből versenyt csinál, mindenben győzni akar. A biciklizéstől kezdve az ebédig, mindenhol versenyt lát, amelyben győznie kell. Elgondolkoztatott ez a hozzáállás, vajon csak ő ilyen? Szerintem nem, a versenyszellem, a győzni akarás minden emberben ott van. Társasjáték alatt éppen úgy, mint egy sportversenyen. Természetesen mondjuk, hogy nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos, de a szívünk mélyén arra vágyunk, hogy győzzünk. Ha nem az ellenfelet, akkor legalább saját magunkat. Hosszú Katinkét kérdezték arról, hogy mi motiválja akkor, amikor testhosszal a világ előtt úszik. Már mindent megnyert, nincs legyőzője. Azt válaszolta: én nem a többiekkel versenyzem, hanem saját magammal. A cél az, hogy amit kitűztünk magunk elé az teljesüljön.

Az elmúlt napokban tartották az úszó országos bajnokságot, ahol mindenki meglepetésére kiváló úszónőnk nem nyert meg mindent, ahogyan azt megszoktuk tőle. Mi történt? Kérdezték tőle. A válasz az volt, hogy a világbajnokság a fő cél, ott szeretne győzni, most „csak” edz.

Sokak példaképévé vált a tehetséges úszónő, és a győzni akarás szimbólumává.

János apostol ma nem úszó vb-ról beszél, de mégiscsak a világ legyőzéséről. Mert tudja, hogy az ember erre vágyik. Amikor a levelet írja, akkor egy tévtanítás ütötte fel a fejét: a gnoszticizmus. Ennek lényege, hogy az ember a tudása révén érheti el az üdvösséget. A gnózis szó azt jelenti tudás. Minél többet megtudni, megismerni a tökéletesedés útját, és azon járni. Ők beszéltek a világ legyőzéséről.

Velük szemben mondja János, hogy a világ legyőzése a Jézus Krisztusba vetett hit. Nem tudás. Nem megismerés, hanem: ⁵*Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?*

Vince két évesen elkezdett főzni. Ez azt jelenti, hogy ha ami a keze ügyébe akad, azt mind egybe önti. Természetesen a vége egy ehetetlen massa lesz. Úgy vagyunk a hit dolgaival is, hogy igyekszünk minél több dolgot belegondolni, belesűríteni, és egy darabig még el is megy, sőt, az gondoljuk így működik igazán. Pedig a kevesebb néha több lenne. Túlgondoljuk a dolgokat, túl sokat gondolkozunk. Mi tudni akarunk.

Testvérem tudni akarod, hogy hogyan üdvözülhetsz? Tudni akarod, hogy hogyan lehetsz jó keresztyén. Tudni akarod, hogy mit kell tenned?

Az első lépés, hogy ünnepelj. Ünnepelj meg minden húsvétot. Ünnepeld meg Jézus feltámadását. Ünnepelj vasárnapról vasárnapra. És ha már ünnepelsz, akkor kezd el figyelni az ünnepeltekre: először Jézusra.

Ne ezt a képet nézd, itt az oltáron! Hanem nézd a keresztet, az üres keresztet az oltár tetején. Ez Jézus. Mit gondolsz róla? Kicsoda ő neked? Mit tett érted?

Ha már látod őt, nem, mint csodatévőt, nem, mint nagy tanítót, nem mint egy idealizált képet, hanem őt, a feltámadott Urat, akkor megnézheted a másik ünnepeltet, saját magadat is. Luther azt véste az íróasztalába, amikor semmije nem maradt, amikor minden hullám összecsapott a feje felett: meg vagyok keresztelve. A gyerekek egyik kedvenc énekében azt énekeljük: keresztségem hozzá kapcsol.. Hozzá kapcsol a keresztség, minden vasárnap azt ünnepeljük, hogy Jézus feltámadt, és vele együtt, a keresztség által mi is feltámadunk, és új életben járunk.

Ebben az új életben, az új kezdetben tegyük meg újévi fogadalmunkat. Csupán egyetlen dolgot, amit János említ: figyeljünk az Isten bizonyágtételére.

Érdekes dolog ez, János a maga módján ezt már bonyolultabban fogalmazza meg. ⁶*Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonyágot tesz róla, mert a Lélek az Igazság.* ⁷*Mert hárman vannak, akik bizonyágot tesznek:* ⁸*a Lélek, a víz, a vér, és ez a három egy.* ⁹*Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyágtételét, de Isten bizonyágtétele nagyobb, mert Isten bizonyágtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyágot.* ¹⁰*És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel.*

A lényeg, a három dolog, ami Isten bizonyágtétele Jézusról: víz, vér, Lélek.

Víz – a keresztség, ami hozzá kapcsol, amiről ma már többször is szó volt. Nem véletlen az sem, hogy az egyházban hagyományosan a húsvét utáni vasárnapon tartották a keresztelőket. A keresztség az újjászületés jele. Az Isten szeretetének bizonyágtétele. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen fiát adta, hogy aki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Ehhez szorosan kapcsolódik a vér. Jézus keresztfán kiontott vére, az a vér, amelyet az úrvacsorában veszünk magunkhoz: aki eszi az én tetemet, és issza az én véretem annak örök élete van.

És a harmadik a Lélek bizonyágtétele. Isten Szentlelke, amelyet elküldött a tanítványoknak, és amely mindet is betölt. Honnan tudjuk, hogy megvan-e bennünk a Lélek? Onnan, hogy a Lélek indít, arra indít, hogy továbbadjuk a húsvéti fényt. Mindhárom fontos és szükséges:

A keresztelés, mint az Istenhez tartozásunk jele. A bűnbocsánat, Jézus testének és vérének vétele, az úrvacsora által. És a Lélekkel való betöltekezés.

A tanítványok Jézus feltámadása után megkapták a Lelket, először úgy, hogy a feltámadott Úr rájuk lehelt, ahogyan azt az oltár előtti igében hallhattuk, aztán 50 nap múlva ismét, amikor Pünkösd napján betöltötte őket.

A víz a vér és a Lélek – megújítják az életünket.

Így újítsa meg a te életedet, így újítsa meg gyülekezetünk életét, így újítsa meg egyházunk és a világ keresztyénségének életét a feltámadott Jézus Krisztusról szóló Isteni bizonyágtétel ebben az új évben.